

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 27Csp/165/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617201528
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Laurenčíková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1617201528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Natáliou Laurenčíkovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, T. XXX, XXXXX T., o zaplatenie sumy 9 135,63 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.02.2017 domáhal zaplatenia sumy 9 135,63 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 425,17 Eur od 24.10.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná uzatvorila dňa 22.03.2013 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania, splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca vyslovil názor, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 9 135,63 Eur, ktorá pozostávala z istiny 6000 Eur, riadneho úroku 2 876,77 Eur a úroku z omeškania vo výške 258,86 Eur. Žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

2. Žalovaná sa k žalobe napriek doručenej výzve nevyjadrila.

3. Súd nariadil pojednávanie podľa § 297 CSP, kde vec prejednal podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa na pojednávanie nedostavila a svoju neúčast' neospravedlnila. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na zmluvu o postúpení pohľadávok, konkrétne na článok IV bod 4.2, písm. d), v zmysle ktorého postupca vyhlásil, že pohľadávky, spíňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách, ako aj na prílohu č. 1 k zmluve o postúpení, v zmysle ktorej žalovaná naposledy uhradila splátku úveru 16.02.2014 a celkový počet dní omeškania žalovanej do postúpenia je 797. Poukázal tiež na zmluvu o splátkovom úvere - článok I bod 10, v zmysle ktorého, ak dôjde k akémukoľvek porušeniu zmluvy o splátkovom úvere bol veriteľ oprávnený postúpiť pohľadávku, s čím žalovaná súhlasila a vlastnoručne zmluvu podpísala. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy o splátkovom úvere tvoria všeobecné obchodné podmienky, ktoré v zmysle bodu 19.16 ustanovujú, že banka je oprávnené kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek pohľadávky voči klientom. Ohľadom posudzovania bodu

19.16 poukázal na rozhodnutie KS Bratislava č.k. 21Coe/62/2017, podľa ktorého obchodné podmienky sú v európskom právnom prostredí vrátane SR štandardné a všeobecne akceptovateľné. V súvislosti s § 92 ods. 8 Zák. o bankách predložil súdu rozhodnutie KS v Trenčíne sp. zn. 19Co/64/2018, ktoré uvádza, že omeškanie dlžníka nemožno počítat' od výzvy ale odo dňa, keď omeškanie nastalo, teda prvého dňa, kedy mal dlžník povinnosť plniť svoju splatnú pohľadávku, alebo jej časť a neplnil. Taktiež poukázal na nespornosť skutkových tvrdení podľa § 151 ods. 1 CSP.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 22.03.2013, štandardnými európskymi informáciami o európskom úvere, programom výhodný súčet platný od 01.01.2013, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, podacím hárkom, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 spolu s prílohou č. 1, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.09.2015 spolu s doručenou, pokusom o zmier zo dňa 24.11.2016, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

5. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 22.03.2013 zmluvu o splátkovom úvere. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 6000,- Eur s úrokovou sadzbou 17,90% p.a. v deň uzavretia zmluvy, pri RPMN 21,42 %. V zmluve bolo dohodnuté zaplatenie úveru v 120 mesačných splátkach, s výškou splátky 119,97 Eur k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 15.05.2013, s konečnou splatnosťou úveru 15.04.2023. V čl. II bod I sa dlžník zaviazal uhradiť banke aj poplatky, a to spracovateľský vo výške 169 Eur jednorázovo, poplatok za správu úveru vo výške 2,99 Eur mesačne a poplatok za poistenie k úveru vo výške 4,06 Eur mesačne. Čl. III. bod 3 úverovej zmluvy obsahuje vyhlásenie žalovanej, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP (Všeobecné obchodné podmienky postupcu s účinnosťou od 01.08.2002), úverové podmienky (Obchodné podmienky banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007), sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. V uvedenom bode je súčasne uvedené vyhlásenie žalovanej, že bola postupcom písomne informovaná o skutočnostiach podľa § 37 ods.2 zákona o bankách.

6. Oznámením zo dňa 30.09.2015 vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 29.09.2015 a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie zosplatennej sumy 9 35,54 Eur do 15 dní od prevzatia tohto oznámenia. Uvedené oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 15.10.2015.

7. Dňa 23.10.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalobca zmluvu o postúpení pohľadávky. Dňa 30.10.2015 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej postúpenie pohľadávky voči žalovanej na žalobcu.

8. Žalovaná podľa žalobcu z poskytnutého úveru zaplatila sumu v celkovej výške 393,44 Eur, čo žalovaná nepoprela, pričom na istinu z toho bola započítaná 0.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

18. Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného ku dňu postúpenia (ďalej len zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi Právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 22.03.2013 uzavretá zmluva o splátkovom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanej. Súd konštatuje, že predmetná úverová zmluva je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali (veriteľ, ktorý je bankou a konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a dlžník - spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), spotrebiteľskou zmluvou a poskytnutý úver je spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu právneho predchodcu žalobcu so žalovanou. Pritom nie je podstatné, podľa akého predpisu mala byť daná zmluva uzatvorená, pretože aj v prípade, ak bola uzavretá podľa iného právneho predpisu ako Občianskeho zákonníka, aj v takom prípade je potrebné s poukazom na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka aplikovať na takúto zmluvu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách, bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté, sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v tom smere, že s poukazom na cit. ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Na základe tejto zmluvy sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata pohľadávky vzniknutej z neuhradeného splátkového úveru.

24. Súd v danom prípade ako prvoradú riešil otázku, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky voči žalovanej na základe predmetnej zmluvy. Posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní je imanentnou súčasťou rozhodovania súdu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/200139). Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

25. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania, je splátkový úver (bankový úver), ktorý na rozdiel od iných úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska.

26. Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Vo všeobecnosti môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná, môže byť splatná, nesplatná alebo aj budúca, avšak musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. V prípade bankových úverov zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku (nesplácaný zročný dlh), s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť, avšak ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, tým že k postúpeniu vyžaduje splnenie osobitných podmienok, a to preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky klientovi v omeškaní a jeho následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Ustanovením § 92 ods.8 sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkov, ktorí poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu („Toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky...“).

27. Žalobca v konaní nepreukázal, že žalovanej bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva na zaplata dlžnej sumy z úveru a napriek takejto výzve bola žalovaná viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. V konaní bolo žalobcom preukázané, že oznámením zo dňa 30.09.2015 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.09.2015 a zároveň vyzval žalovanú na zaplata zosplatennej sumy do 15 dní od prevzatia tohto oznámenia. Žalovaná tak bola právnym predchodcom žalobcu vyzvaná na zaplata dlžnej pohľadávky. Avšak napriek tomu, že žalovanej bolo oznámenie s výzvou na zaplata preukázateľne doručené dňa 15.10.2015, súd konštatuje, že nebola splnená ďalšia zákonná podmienka, a teda že po doručení výzvy bol dlžník (žalovaná) nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní do dňa postúpenia pohľadávky na žalobcu,

ku ktorému došlo 23.10.2015. Banka tak neposkytla žalovanej dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej“ banke za účelom zotrvania s ňou vo vzťahu.

28. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, konkrétne zo slovného spojenia „napriek písomnej výzve banky“ totiž jasne vyplýva, že 90-dňové omeškanie dlžníka musí nasledovať po doručení výzvy banky. Podľa názoru súdu toto vyplýva nielen z gramatického ale aj z logického výkladu znenia citovaného ustanovenia. Ak by tomu tak nebolo a 90 dňové omeškanie dlžníka by nemuselo nasledovať po doručení výzvy banky, dané ustanovenie zákona o bankách by postrádalo svoj zmysel a neposkytovalo by predpokladanú ochranu dlžníkovi pred zhoršením jeho právneho postavenia postúpením pohľadávky na nebankový subjekt. Pokiaľ by 90-dňové omeškanie dlžníka postačovalo aj pred písomnou výzvou banky, tak podmienka výzvy by strácala svoje opodstatnenie, pretože ak by výzva bola doručená dlžníkovi napr. len deň pred postúpením pohľadávky, dlžník by už prakticky nemal možnosť na jej základe plniť banke a tým predísť postúpeniu pohľadávky na nebankový subjekt, čo zaiste nebolo úmyslom zákonodarcu. Podmienka výzvy v danom ustanovení by potom bola iba formálnou a redundantnou podmienkou.

29. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR ICdo/147/2017 z 24. apríla 2018 v ktorom NSSR uviedol: „Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.“... „v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané.“

30. Čo sa týka poukazovania právneho zástupcu žalobcu na ustanovenia zmluvy o postúpení pohľadávok, zmluvy o splátkovom úvere a všeobecných obchodných podmienok, ktoré umožňujú postúpenie pohľadávky aj bez výzvy dlžníkovi, resp. bez dodržania podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd k tomuto dodáva, že takéto dojednania nemôžu korigovať, resp. meniť predmetné zákonné ustanovenie v neprospech spotrebiteľa. Okrem toho, okresný súd má za to, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je kogentným ustanovením a dohodou zmluvných strán sa od neho nemožno odchyliť.

31. Znenie bodu 19.16 VOP, umožňujúce postúpenie bankovej pohľadávky bez splnenia podmienok stanovených v § 92 ods. 8 ZoB, na ktoré poukázal žalobca, je navyše v rozpore so zákonom a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd tu dáva do pozornosti, že obdobná zmluvná podmienka s absolútne rovnakým významom ako bod 19.16 všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere bola súdmi právoplatne judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve Slovenskej sporiteľne, a. s. (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/199/2016), čo má okrem iného dôsledky v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka.

32. Vzhľadom na nepreukázanie doručenia výzvy právnym predchodcom žalobcu tak ako to ukladá § 92 ods. 8 zákona o bankách mal súd preukázané, že zo strany banky ako právneho predchodcu žalobcu nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Na základe vyššie uvedeného bolo potrebné konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

33. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V prejednávanej veci bola plne úspešná žalovaná a vzniklo jej právo na náhradu trov konania. Keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a iné trovy jej zo spisu nevyplývajú, rozhodol súd tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

36. Vzhľadom na nepreukázanie doručenia výzvy právnym predchodcom žalobcu tak ako to ukladá § 92 ods. 8 zákona o bankách mal súd preukázané, že zo strany banky ako právneho predchodcu žalobcu nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Na základe vyššie uvedeného bolo potrebné konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V prejednávanej veci bola plne úspešná žalovaná a vzniklo jej právo na náhradu trov konania. Keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a iné trovy jej zo spisu nevyplývajú, rozhodol súd tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).